

Bernhard Münster von Heinrich Joachim Hane

Dissertatio Iuridica De Successionibus Ab Intestato

Rostochi[i]: Pedanus, 1628

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73152487X>

Druck Freier Zugang

Nachfolge ohne Nennung des
Testaments

B. v. Münster (H. J. Hane)

1a

R. U. nr 1628

59

1628

T H E S I S I.

Hereditatis, quæ definiente
 Juliano nihil aliud est, quam successio in
 universum jus quod defunctus habuit.
l. 62. de R. I. duplex est conditio. Vel enim
 ex testamento ad nos pertinet vel ab in-
 testato. *§. final. Inst. per quas personas modis acquir.*

I I.

Tertiam præter has duas speciem, bonorum possessio-
 nem contra tabulas, non agnoscimus. Utpote remedi-
 um rescissorium, quo via præparatur successioni legiti-
 mæ. *l. 17. C. de Collat.* Nec ex parte testatum, ex parte ve-
 rò intestatum quemquam decedere putamus: *l. 7. de R. I.*
 nisi militem: *d. l. 7. de R. I. l. 6. § 37. de testam. milit.*
 cujus sola intestando voluntas attenditur. *§. heredit. Inst.*
de Hered. instit. Et hujus quidem, prædictæ distributio-
 nis membrum posterius, hereditates nimirum, quæ ab
 intestato ad nos devolvuntur, hac vice publicæ disquisi-
 tionis incudi subjicere, & ut quotidianum, monente,
 Pauloin *l. legavi, de lib. legat.* plenius aliquanto attingere
 animus est.

I I I.

Ejusmodi autem quæ ab intestato deferuntur here-
 ditates, sæpius etiam legitimæ successionis appellatione
 venire solent *l. 3. §. de illo queritur pro socio. l. 6. §. 2.*
Quæ in fraud. credit. Non quidem eò, ac si testa-
 mentaria legibus consentanea non sit: sed quia solâ

A 2 lege,

lege, sine defuncti voluntate, transeat ad heredes. §. 1. *Cot. tit. Inst. de Hered. quæ ab intest. defer. l. lege 14. C. de legit. hered. Novell. 118. l. 89. de R. I.* Quemadmodum etiam tutela i legitima vocatur. *Instit. de Legit. agnat. tutelâ.*

I V.

Ubi tamen voluntatem non exclusam volumus tacitam: *l. conficiuntur. §. 1. de Jure codicill. l. 6. §. 2. Si quid omis. caus. testam.* sed expressam. Licet enim & illa quæ Codicillis deferitur hereditas ab intestato dicatur tamen de illa hic impræsentiarum non acturi sumus.

V.

Vocabulum itaq; successionis legitimæ homonymum est. Sumitur enim quandoq; latè, ut tam illis, quæ ex testamento, quam quæ ab intestato veniunt, conveniât hereditatibus. *l. lege obvenire. 130. de Verb. Sign.* Quandoq; strictè & propriè, ita ut ad solas ab intestato venientes hereditates restringatur. Indeçq; legitima hereditas testamentariæ opponitur, *in l. 3. §. de illo. ff. pro Socio. l. is qui. 13. l. nec. 17. §. heras. l. quamdiu de Acquir. vel amitt. hered. l. 89. de R. I.*

V I.

In posteriori hac acceptione definiendam, vel describendam potius successionem legitimam putamus. Quod sit jus acquirendi hereditatem lege extra casum ultimæ voluntatis delatam.

V II.

Cujus in consideratione, duo probe veniunt attendenda. 1. tempus, id est, quando. 2. personæ, id est, quibus & quo ordine deferatur.

V III.

Tempus quod attinet, cessat successio legitima, quam

quamdiu est & subsistit testamentaria- l. 39. de Acquir. heredit. §. proximus. de Legit. agnat. success. l. 89. de R. l. l. 8. C. Commun. success. Cum ultima voluntas legis instar observanda Novell. 22. cap. 2. Et supremorum elogiorum libertas, minime sit impedienda. l. 1. C. de Sacros. Eccles.

IX.

Deficit autem testamentaria, & intestatus quis decessisse dicitur quadrupliciter. *princ. Inst. hic.* I. Quando nullum omnino factum est testamentum. Non enim entis nulla sunt accidentia. Idq. verum est, siue testamenti factionem activam defunctus habuerit, siue obintercedens aliquod impedimentum testandi actu fuerit impeditus, velur pupillus. §. *final. Inst. per Quas per son. nob. acquir.* l. 14. §. 3. *Ad leg. falcid.* l. *sciant.* 10. C. de leg. git. heredit. l. *omnem.* 6. C. *Ad S. C. Tertull.*

X.

In tantum ut intestatorum vocabulo in statutis posito, predictæ personæ, alias ipso actu testari prohibita, recte etiam contineantur. Cum non raro in jure nostro intestatorum nomen illis attribuatur, velut in l. 14. §. 3. *Ad Leg. Falcid.* ceteriq. juris textibus precedentiibus allegatis. & communi loquendi usu horum appellatione veniant, secundum quem accipienda statutorum verba.

XI.

Secundo intestatus decessisse dicitur, qui testamentum quidem fecit, sed non jure. Cum nihil referat quid omnino non fiat, an minus recte fiat. l. *quavis.* §. *si con-*
venerit. *Ad S. C. Velleianum.* l. *quoties.* *Qui satisfacere co-*
gantur.

XII.

Tertio, si testamentum quidem ab initio jure factum est; postea verò vel ruptum, vel irritum factum est: velut agnatione sui heredis, testamento posteriori, aut capitis diminutione *tot. tit. Inst. Quib. mod. test. infir.*

XIII.

Quarto si nemo ex eo heres existat. *l. intestatus. De verb. signific. l. 181. de R. l.* Est enim heres, caput ac fundamentum totius testamenti. *§. ante heredis. Inst. de Legat.* Fundamento autem deficiente, corrunt omnia. *arg. l. 128. l. 178. de R. l. §. 1. Inst. de Vsufruct.* quod tamen hodie limitationem recipere constat *ex Novell. 10. §. si verò. Et Novell. 115. cap. 3.*

XIV.

Quibus quidem modis hereditate effectâ legitimâ, heredes demum admittuntur ab intestato; sui quidem statim & ipso jure *§. 2. De Hered. qual. & diff.* etiam ignorantes *§. sui autem. Inst. b. 1.* cum vivente adhuc patre, quodammodo domini existimentur. *§. sui autem. Inst. de Hered. qual. & differ. & dominium in illis quasi continuari dicatur §. 3. Inst. de Hered. quæ ab intestato deferuntur.* Extranei verò tum demum, quando resciverunt & adierunt *§. item extraneus. Inst. de Hered. qual. & diff.*

XV.

An verò quemadmodum dominium. ita etiam possessio in suis continebitur? minimè gentium. Ad possessionis enim acquisitionem, corporalem etiam aliquè actum requiri manifesti juris est. *per l. 3. §. 1. de Acquir. vel amitt. poss. l. 153. de R. l.*

XVI.

Personæ, s. ij quibus defertur successio, vel cognati nobis

nobis sunt, vel extranei. Cognati, vel in lineâ sunt, rectâ vel obliquâ. In lineâ rectâ qui sunt, vel sunt descendentes vel ascendentes. *tot. tit. Inst. de grad. cognat.*

XVII.

Descendentes, quibus ipsa naturalis ratio, quasi lex quâdam tacita parentum hereditates addicit *l. 7. in princ. De bon. damnat.* primum merito in succedendo locum occupant.

XVIII.

Hi autem vel legitimi sunt, vel illegitimi. Legitimi rursus vel nati tales, vel facti.

XIX.

Nati legitimi, qui ex iustis procreati sunt nuptiis, jure suo ascendentibus, omnibusq; ex latere venientibus ceteris præponuntur: nullâ vel sexus, vel potestatis sive habitâ differentia. *Novell. 118. cap. 1. & cap. 4.* Ita tamen, ut primi gradus in capita, ultiores verò non nisi in stirpes admittantur, jure representationis, idq; in infinitum. *Novell. 118. cap. 1. Aut. in success. C. de suis & legit.*

XX.

Nihil hic distinguentes, sive ex eodem matrimonio originem suam trahant, sive diversarum nuptiarum sint liberi. Ita quidem ut consanguinei patris, uterini verò matris suæ successionem nanciscantur, & singuli lucra nuptialia ejus matrimonij, ex quo se procreatos fatentur præcipua habeant *l. 3. 4. & 5. C. de Secundis nuptiis. Novell. 22. cap. 25. 26. & 29.*

XXII.

Nisi intercedente forsan pacto de unionis prolium aliud constitutum, atq; utriusq; matrimonij bona comuni-

municata sint. Tale enim pactum utpote generali Germaniæ consuetudine receptum, & insuper in Camera Imperiali approbatum merito subsistit.

XXII.

Modo requisitæ ejus solennitates probe observentur. quales sunt exacta à competente judice facta causæ cognitio; accurata præcedens, curatorum tutorum, consanguineorumq; deliberatio: quæ omnia dolnm alias in futurâ successione, ob votum captandæ mortis præsumptum excludunt; insuper contractus initi, à magistratu subsequuta confirmatio, actis publicis facta insinuatio. In tantum ut uno requisitorum horum deficiente, totus iste contractus annulletur juxta ordinationem Moguntinensem de unione prolium in camerâ Imperiali confirmatam, *Geil. lib. 2. Observ. 125.*

XXIII.

Tantum de successione naturalium & legitimorum simul. Ubi ultimo adhuc quærere libet. An etiam nepos, post mortem avi conceptus & natus ad successionem avi sui admittendus? Negativa verior est. Leges enim considerantes rigorem juris civilis, istiusmodi nepotem, à successione avi sui penitus semotum volunt. *§. 8. licet. Inst. hic. l. 1. §. si quis. 8. ff. Vnde cognati.* Cum nullo cognationis jure patrem is sui patris attingat. *§. 8. Instit. hic.*

XXIV.

Facti legitimi, in duplici sunt differentia. Vel enim sunt legitimati, vel adoptati. Legitimati hodie respectu causæ efficientis, sunt tales vel propter subsequens matrimonium, vel propter rescriptum principis. Tertiâ enim speciem, factam per oblationem curiæ, cum hoc

hoc tempore in desuetudinem abierit, nos quoq; sicco,
hac vice pede transibimus.

XXV.

Legitimantur per subsequens matrimonium naturales, id est, liberi geniti ex concubinato. *Aut. licet & tot. tit. de Natural. lib. quem & jure civili. tot. tit. ff. & C. de Concubin. & Canonico. cap. Christiano. 5. dist. 34. cap. 4. ejusd. dist. 34. permittum esse constat.* Hodie tamen salva conscientia homini Christiano eum concedi, haut existimaverim *cap. 13. v. 4. ad Hebr. cap. I. ad Corintb. v. 7.*

XXVI.

Nec interest, siue aliud matrimonium intercesserit, siue non, utroq; enim casu efficax est talis legitimatio. *I. final. Inst. de Nupt. I. 3. de Success. qua ab intestato deferatur.* Cum nec alias media tempora impedimento sint, quo minus extrema conjungantur *I. in extranei. 4. Inst. de Hered. qual. & different.* Imò etiam in mortis articulo contractum, ad legitimationis actum idoneum inducendum sufficiens est. Non tantum, quod & ad extremum usq; vitæ halitum, matrimonium rectè contrahatur. *l. 106. de Condit. & Demonstrat. consensu nuptias faciente non concubitu l. 30. de R. I.* Sed etiam, quod moriens, non tam matrimonium contrahere, quam maritalem se affectionem, jam ante erga concubinam habuisse declarare videatur. *Novell. 117. cap. 2. v. ex hoc enim. l. 10. C. de Natur. lib. vers. neg. enim.*

XXVII.

Effectus varij sunt, gaudent enim iisdem privilegiis, quibus legitime nati *l. 10. circa fin. C. de Natur. lib. Novell. 12. cap. 4. Novell. 74. cap. 2. Novell. 89. cap. 8.* Adeo, ut jam existentibus legitimis legitimati, tamen jure primogeni-

B

geni-

genitura fruantur *arg. l. 10. circa fin. C. de Natural. lib. cap. Joseph. de Verbor. signif.* Id tempus enim legitimationis retrahitur, & pro eo habetur, ac si jam ante natiuitatem liberorum matrimoniū contractum fuisset *cap. tanta vis est. Extr. Qui fil. sint legit.* Et etiam secundum communem Dd. opinionem & res in Camera iudicatas, in feuda succedant. Inspecto tamen ipso textu feudali contraria sententia verior videri potest, §. *natural. tit. 26. lib. 2. Feudor.*

XXVIII.

Per rescriptum Principis quoq; legitimati, ante liberorum legitimorum existentiam, una cum his postea natis, ad successionem ab intestato vocantur, & præcedens legitimationis actus, propterea irritus haut fit *arg. l. 85. §. 1. de R. I. can. 73. de R. I. in sexto. l. 25. vers. non enim. C. de Administ. tut.* Liberis verò jam ante existentibus legitimis, legitimatio per rescriptum principis fieri nequit. *Nov. 89. c. 9. Auth. præterea. C. de natur. lib.*

XXIX.

Adoptati, siue in specie ita dicti siue arrogati sint, respectu successionis legitimæ considerantur dupliciter. 1. ut in adoptione subsistentes. 2. ut emancipati adoptiva familiâ egredientes.

XXX.

Permanentes in adoptione liberi, indistincte patri adoptivo succedunt. *l. pen. C. de Adopt. §. sed ea omnia. Inst. de Hered. quæ ab intestato, defer.*

XXXI.

Emancipati verò, mortuo patre adoptivo extraneo, nihil juris in bonis hereditariis consequuntur, verum extraneorum habentur loco. §. *ubi. 10. Inst. de Hered. quæ ab in-*

abintest. defer. Cum adoptio jure civili introducta, emancipatione, utpote, contrario jure civili facile tollatur, *l. Nihil tam naturale. 35. de R. l. §. final. Inst. de Legit. agnat. tutel.* Mortuo verò non extraneo, sed ascendente, velut Avo paterno, maternove, licet non succedat ut patri adoptivo ratione civili, succedit tamen ratione naturali. *l. jura sanguinis. 8. de R. l.* qua omnes hodie, sine ullo, vel potestatis, vel suitatis respectu ascendentium hereditates consequuntur. *Aut. in success. C. de suis & legit.*

XXXII.

Excipiuntur tamen hic, arrogati impuberes, qui licet ab adoptivo patre fuerint emancipati, quartam tamen bonorum omnium defuncti patris salvam habent. *§. 3. Inst. de Adopt. l. 12. ff. de Adopt. l. 8. §. 15. de Querel. inoff. l. 2. C. de Adopt.*

XXXIII.

Illegitimi, sunt Naturales, Spuriij, Adulterino, Incestuoso nefarioq; coitu nati.

XXXIV.

Naturales, matris quidem successionem arripiunt, ut & cæterorum in lineâ maternâ ascendentium, non attentâ liberorum legitimorum præsentia, *l. pen. C. ad S. C. Orfician. §. 3. Inst. eod.* imò etiam condito à matre testamento, præteriti liberi naturales, testamentum, istud querelâ inofficiosi impugnandi jus habent. *l. 29. §. 1. de Querel. inofficiosi.*

XXXV.

Patri verò una cum matre tantum succedunt in sextantem, idq; in capita, & tum demum, quando nec uxor, nec liberi legitimi extant ulli. *Novell. 89. cap. 12. §. ult.* His enim paternam successionem arripiuntibus, naturalibus nihil debetur præter alimenta.

B 2 An

XXXVI.

An verò ista naturalium in bona paterna successio, ad avum etiam & ceteros paternæ lineæ ascendentes extendenda sit, quæstionis est? Negativæ subscribendum existimo, *per text. l. final. circa fin. C. de Naturalib. lib.*

XXXVII.

Spurij ab omni patris successione plane arcentur, *arg. §. si adversus Inst. de Nupt. §. vulgo quesitos. Inst. de success. cognat. l. vulgo. 23. de statu hom.* Ad matris verò admittuntur successione. *l. Spurius Vnde cognati.* etiam illustris *l. 5. C. ad S. C. Orficianum*: quod tamen de eo accipiendum casu, quo liberi deficiunt legitimi, *l. si qua illustris. C. ad S. C. Orfic.*

XXXVIII.

Cum spuriorum hic mentio incidat, placet subijcere quæstionem istam à Dd. sæpius agitatam. An nimirum spurij infamiâ rectè dicantur laborare? Negantium opinioni subscribimus. Eo quod & portæ dignitatum spurii patere soleant. *l. Spurij de Decurionib. l. 3. §. spurios. ff. de Decurion.* quæ alias infamibus occlusæ dicuntur. *l. 2. C. de dignit.* & quod crimen paternum nullam filio maculam possit infligere. *l. 26. de pœnis.* utpote nihil admittenti.

XXXIX.

Adulterini, nefarii incestuosiq; liberi, iisdem quoad successioneis materiam juris regulis consistunt. In totum enim, tam à matris, quam patris sui successione, excluduntur: imò etiam iisdem de jure civili alimenta insuper denegantur. *Novell. 89. cap. 15. Auth. ex complexu. C. de Incest. Nupt.* Quo tamen in casu, jus canonicum dis-

sen-

sentiens à jure civili, alimenta ejusmodi liberis decernenda esse existimat. *cap. cum haberet. §. extr. De eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium.*

XL.

Ascendentes, deficiente descendantium ordine, secundum statim in succedendo locum occupant. *Novell. 118. cap. 2.* Utpote cum his, non secus ac liberis turbato mortalitatis ordine, legitima descendantium hereditas relinquenda. *l. nam et si. 15. de inoff. test.* inspectâ nimirum miserationis ratione. *l. 7. §. 1. Si nulla testam. tab. extabunt.*

XLI.

Quemadmodum autem descendentes, ita etiam ascendentes vel legitimi sunt vel illegitimi. Legitimi rursus vel naturales & legitimi simul: vel legitimi tantum.

XLII.

Ascendentes, naturales & legitimi simul, sive primi sive remotioris sint gradus, aut soli succedunt: aut cum aliis.

XLIII.

Primi gradus ascendentes si soli sunt, velut pater & mater, ad successionem librorum suorum æqualiter admittuntur *Novell. 118. cap. 2.* Inspectâ tamen proprietatis, non semper ususfructus ratione. Hunc enim solus parens, in bonis adventitiis, quorum vivente adhuc filio usumfructum habebat, etiam quoad uxoris suæ portionem sibi reservandi jus habet. *per l. ult. C. ad S. C. Tertull.* Quam cum correctam per *Novell. 118.* non reperiamus nos etiam stare minime prohibebimus. Præsertim cum & alias usufructuarij morte ususfructus demum finiatur

§. final. *Inst. de Vusufructu.* nec defunctus, utpote ipse jure
ususfructus destitutus, cum in heredes transferre posse
videatur. *l. 120. l. 54. de R. I.*

XLIV.

Ulterioris s. sequentium graduum ascendentes, gra-
dus sunt vel diversi, vel ejusdem.

XLV.

Si diversi, quisquis eorum proximior est remotiori
præfertur. *Novell. 118. cap. 2. Aut defuncto C. ad S. C. Ter-
tyll.* omni hic representationis jure plane quiescente.

XLVI.

Ejusdem gradus ascendentes æqualiter succedunt,
ita quidem, ut medietatem illorum accipiant omnes à
patre ascendentes: medietatem verò alteram ascenden-
tes accipiant à matre, quanticunq; etiam illorum fue-
rint. *Novell. 118. cap. 2.*

XLVII.

Nullam igitur hic bonorum divisionem, qua profe-
cta à paternâ lineâ patri, à materna matri acquirun-
tur admittimus. *d. cap. 2. Novell. 118.* Cum bona jam ante
filio acquisita consolidentur unumq; constituentia pa-
trimonium, paterna aut materna amplius desinant ap-
pellari: nomenq; filio defuncto assumant hereditatis,
l. 62. de R. I.

XLVIII.

Concurrunt cum aliis, nimirum fratribus sorori-
busq; utrinq; conjunctis in capita. *Novell. 118. cap. 2.* sive
primi sive ulterioris gradus ascendentes fuerint. Etenim
Novell. 118. cap. 2. una cum prædictis collateralibus,
ascendentes quoq; ad hereditatem vocat proximos: At
deficientibus propioribus, velut patre, subsequentes
certè

certe, qui alias his ex tantibus remotiores erant proximi
inveniuntur: utpote nemine eos præcedente. *l. 92. de
Verb. signific.*

XLIX.

Concurrunt item ascendentes, cum fratrum soror-
umq; utrinq; conjunctorum filiis *Novell. 127. cap. 1.* mo-
do concursus ille superstitie adhuc contingat fratre: se-
cus verò est, si eo defuncto soli inveniuntur fratrum filij.
Cum enim correctio utpote facti, minime præsuma-
tur, & restringenda potius sit, quam amplianda, *l. præ-
cipimus. §. final. C. de Appellat.* Nos quoq; d. *Novell. 127.*
utpote correctoriam, loquentemq; saltem de fratrum
filiis, concurrentibus cum fratre & ascendentibus simul;
ad concurrentes cum ascendentibus fratrum filios so-
los, minime extendendam censemus.

L.

Legitimi tantum, si adoptivi qui sunt parentes, vel
tales sunt per adoptionem in specie ita dictam, vel per
arrogationem. In specie ita dicti, sunt vel extranei vel
ascendentes. *§. Sed bodie. Inst. de Adopt.*

LI.

Parentes adoptivi, si extranei sunt, à successione
adoptatorum planè excludentur, defunctiq; filij heredi-
tas naturali patri deferretur. *l. cum in adoptivis. §. sed ne
articulum. C. de Adopt. §. sed bodie. Inst. de Adoption.* utpote
eo casu, parenti naturali omni jure ita reservato inte-
gro, ac si penitus adoptio subsequuta non fuisset, *§. sed ea
omnia. Inst. de Hered. quæ ab intest. defer.*

LII.

Si verò ascendentes adoptivi fuerint, naturalem illi
patrem ipsum ab hereditate removebunt, *l. cum in adopt.*
C. de

C. de Adopt. duplici nimirum, & naturali, & civili vinculo, in eadem personâ concurrente.

LIII.

Per arrogationem facti parentes, itidem filiorum suorum in adoptivâ familiâ defunctorum hereditatem nanciscuntur §. 2. *Inst. de Acquis. per arrogat. §. sed ea omnia. Inst. de Hered. quæ ab intest. defer.*

LIV.

Et hæc quidem de ascendentibus legitimis. Restat jam, ut ad illegitimos etiam parentes transitum faciamus. Quorum in successione eadem ferè obtinent, quæ in liberorum ex illegitimo complexu genitorum. Cum relatorum eadem sit natura.

LV.

Naturalibus enim tantum liberis, pater si solus est succedit in sextantem. *arg. Auth. licet. §. ab intest. C. de Natural. lib.* Mater verò & cæteri maternæ lineæ ascendentes, defuncti naturalis successionem arripiunt, non secus ac si legitimis procreatus esse nuptiis. §. *final. Inst. ad S. C. Tertyll. l. si spurius. Vnde cognati.*

LVI.

Spuriis pater omnino non succedit, utpote incertus *l. si spurius. Vnde cognati. §. penult. Inst. de Nupt.* Mater autem quia semper certa. *l. 5. de In jus vocand.* legitimâ spuriorum successione non arceatur. §. *final. Inst. de Success. ex S. C. Tertyll. l. si spurius. Vnde cognati.*

LVII.

Adulterinis verò, aut ex incesto damnatove coitumatis, neq; pater, neq; ullus cæterorum ascendentium, sive paternæ, sive maternæ lineæ fuerit succedendi jus habet. *arg. Aut, ex compl. C. de Incest. Nupt.*

Ascen-

LVIII.

Ascendentes tertio ordine subsequuntur collaterales. Novell. 118. cap. 3, quorum in consideratione, offerunt se quædam omnibus ex latere venientibus communia: quædam verò certis ex his gradibus propria.

LIX.

Commune omnibus, est sublatio differentiarum inter masculos & femellas: Agnatos & cognatos. Cum enim olim agnati quoad successionem longe pinguiori jure uterentur, atq; cognati, utpote post suos heredes secundo statim ordine ex l. 12. tab. succedentes, *pr. Inst. de Legit. agnat. success. Cognati verò post agnatos tertio demum à prætore vocarentur loco. prin. & §. 2. de success. cognat.* Justinianus eos æqualiter ad intestatorum hereditates admittens omnem agnatorum, cognatorumq; differentiam, penitus vacare jubet. *Novell. 118. cap. 4.*

LX.

Propria quædam obtinent 1. in fratribus eorumq; liberis. 2. in collateralibus cæteris remotioribus. Fratres autem sunt vel naturales & legitimi simul: vel legitimi tantum: vel illegitimi.

LXI.

Fratres naturales & legitimi simul, vel utrinq; sunt conjuncti, vel ex uno tantum latere cognatione se attingunt, quales consanguinei & uterini.

LXII.

Utrinq; conjuncti fratres sororesve una cum fratribus utrinq; conjunctorum filiis primum inter collaterales cæteros succedendi locum occupant: illi quidem in capita, horum verò liberi, concurrentes cum patruis

C

in stir-

in stirpes *Novell. 118. cap. 3.* Quid verò si fratrum liberi, tolli, deficientibus patris inter se concurrant? Eo sane casu & hos quoq; non in stirpes verum in capita admit- tendos esse existimo. *l. 14. §. 1. vers. illo procul dubio. l. ult. §. 3. vers. illo etiam observando. C. de Legit. hered. §. 4. Inst. de legit. agnatorum tutelâ.*

LXIII.

Post fratres utrinq; conjunctos, ex uno demum la- tere cognatione nos attingentes fratres sororesve vo- cantur: siue consanguinei sint: siue uterini, una cum illorum liberis. *Aut post fratres. C. de legit. hered.* Idq; si- ne ullâ bonorum defuncti distinctione, paternâ ista siue materna fuerint. *arg. Novell. 118. cap. 3.* cum bona jam ante defuncto quæsitâ, priorem istam suam qualitatm amittant, unumq; constituent patrimonium.

LXIV.

Fratres quoq; legitimi tantum, s. adoptivi ad suc- cessionem inter se invicem admittuntur: modo ad- optio facta fuerit ab ascendente, secus est si ab extraneo. *arg. l. cum in adopt. §. sed ne artic. C. de Adopt. l. qui in ad- opt. 23. ff. cod. §. sed ea omnia. Inst. de Hered. quæ ab intest. defer.*

LXV.

Fratres illegitimi, si ex adulterino, damnato nefa- rioq; coitu nati à successionem mutuâ penitus repellun- tur. *Arg. Aut. ex complexu. C. de Incest. Nupt.* Secus verò est in fratribus spuriiis qui maternæ adhuc lineæ respec- tu, ad successionem suorum invicem legitimam, ad- mitti solent. *§. vulgo. Inst. de Success. cognat. l. si spurius. Unde cognati.*

Remo-

LXVI.

Remotiores cognati ceteri, deficientibus fratribus, sororibus, ut et fratrum sororumq; liberis, omnes admittuntur, observata tamen graduum prerogativa, idq; in capita. *Novell. 118. cap. 3.*

LXVII.

Et ista quidem de cognatis defunctorum hac vice, dixisse sufficiant. Restat jam, ut extraneos quoq; defuncti heredes paucis aliquantum consideremus. Quos duplices esse deprehendimus. Alios quidem proprie sic dictos: alios improprie.

LXVIII.

Extraneos successores, proprie ita dictos vocamus conjuges. s. virum & uxorem. Qui non quidem ex constitutione *Novell. 118.* sed jure olim adhuc a praetore, ipsis concessa, quarto demum loco ad hereditates admittuntur. *l. 1. § tot. tit. C. Unde vir & uxor. §. sunt autem, Inst. de bon. possess.*

LXIX.

Et quidem soli, ceteris eorundem cognatis, quicunq; etiam illi fuerint penitus semotis. Utpote interdista omni affinitatis jure successione, *l. 7. C. Comm. de success.*

LXX.

Sed num sponsa etiam quarto hoc vocetur ordine, & instar uxoris fiscum excludat quaestionis est? Sane si de sponsa de praesenti sermo est, affirmandum id existimaverim. *per textum. l. 15. C. de Condit. & demonstrat. l. 30. de R. I.*

LXXI.

Quod de uxore & sponsa de praesenti dictum est,

C 2

idem

idem etiam servandum erit, in conjugē alterum conjugem vicā privante, justā scilicet inter necionis causā præcedente. Factum enim legitimè, poenam non meretur: *l. Grachus. C. ad l. Jul. de Adulter.* Quamobrem licet alias jus sibi met ipsi dicere interdictum. *l. 10. de Jurisdic.* secus tamen est: ubi leges tale quid fieri permittunt. Qui enim jure sibi concessio utitur extra dolum est. *l. 55. de R. I.* & nemini facit injuriam.

LXXII.

Sed hæc quidem ita in successione conjugum obtinent: nisi tamen vel pacta dotalia intercesserint, quæ accuratè attendenda. *l. 1. in pr. de pactis.* vel consuetudo, vel aliud quoddam interveniens impedimentum diversum fieri suadeant.

LXXIII.

Quemadmodum contingit, si matrimonio contracto, maritus bonis abundans discesserit, conjugem superstitem relinquens, imā pressam paupertate: eo enim casu uxor, non quarto demum, ordine post cognatos: verum tribus existentibus defuncto liberis, una cum illis, in quartam hereditatis partem succedit: pluribus verò adhuc superstitis quam tribus, virilem & ipsa simul portionem nanciscitur. *Aut præterita. C. Unde vir & uxor.*

LXXIV.

An verò prædicta Autent. in uxoris personam concepta, ad maritum quoque extendi debeat, quæstionis est? in negantium opinionem descendimus. *per text. expressum. Novell. 117. cap. 5.* Quem, licet sint qui restringant ad quartam propositam *in l. penult. C. de Repud.* utramque; tamen quartam *in d. Novell. 117. cap. 5.* accipi, expref-

expressa nimis textus adducti verba satis superque declarant.

LXXV.

Improprium ab intestato successorem, vocamus Fiscum. Qui licet bona vacantia ultimo tandem loco occupet. *l. 4. C. de bon. vacant.* nisi forsan quadriennio ea non agnoscens à possessore præscriptione repellatur. *l. 1. §. 2. de jure fisci.* hoc tamen non attento, rectius bonorum occupator, quam heres dicendus est.

LXXVI.

Ulterius enim non tenetur creditoribus defuncti, quam ad acceptorum solum bonorum quantitatem. Bonis nimirum ipsi delatis vacantibus. *l. 1. in pr. de success. edict.* Bonorum autem appellatione ea demum veniunt, quæ deducto ære alieno supersunt. *l. in de jure fisci.* Cum econtra heres, utpote in universum jus succedens. *l. 128. §. 1. de R. l. & commoda, & onera hereditatis sentire cogatur omnia, etiam ultravires hereditarias. l. 33. Solut. matrim. quemad. dos repet. l. si te bonis. 10. C. de jure delib.* quamobrem etiam successores cæteri, non immerito fisco opponuntur. in *l. 1. de Success. edict.*

LXXVII.

Fiscus itaq; non extantibus, descendentibus, ascendentibus, collateralibus, viro & uxore, conjuges tandem subsequitur, & quinto loco bona defuncti vacantia occupando sua facit. Nisi forsan sint certæ adhuc personæ, quarum causa fisco habeatur potior. Qualis ecclesia in bonis Episcopi s. clerici. *l. 20. C. de Episcop. & Cleric.* Episcopus in hereditate peregrini; non ut sibi re-

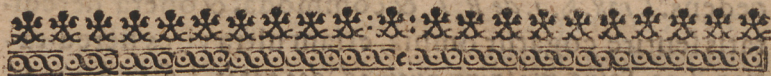
servandâ, verum ut in pias causas erogandâ *Autent. omnes peregrini. C. commun. de successiõib.*

LXXVIII.

Hisc personis, ut & cæteris omnibus, qui quocunque etiam modo ad hereditatem aspirare noscuntur deficientibus, fiscus ultimo loco bona occupat. *l. 4. C. de bon. vacant. vel quia præcedentes ordines morte extincti: vel quia hereditate facti indigni, quales iudicati perduellionis rei §. 5. Inst. de Hered. que ab intest. defer. & condemnati ob crimen læsæ majestatis. l. 8. C. ad Leg. Jul. Majestatis.*

LXXIX.

Pertinebant huc olim bona quorumcunque ad mortem condemnatorum. *l. 1. in pr. de bon. damnator. Quod tamen hodie correctum est per Novell. 134. cap. final. Aut. Bona damnatorum. C. de Bonis proscript.*

COROLLARIA.

I.

AN res mutuo data eadem in individuo creditori restitui possit.
Aff.

II.

An indebitum solutum errore juris repeti queat. N.

An

III.

An commodatarius teneatur de
culpâ levissimâ. Aff.

IV.

An compensatio in deposito locum
habeat. N.

V.

An usufructuarius, rem fructuariam
oppignorare possit. Aff.

III
An commodum sit teneat de
culpe levitate An
IN
An compendioso in deposito locum
habeat N
An iustitiam sit
An iustitiam sit
opignore possit An

expressa nimis textus add
clarant.

L
Improprium ab inte
Fiscum. Quilicer bona v
occupet. *l. 4. C. de bon. va*
ca non agnoscens à posses
l. 1. §. 2. de Jure fisci. hoc t
norum occupator, quam

LX
Ulterius enim non te
quam ad acceptorum so
Bonis nimirum ipsi delati
cess. edict. Bonorum autem
niunt, quæ deducto ære
fisci. Cum econtra heres
cedens. *l. 128. §. 1. de R. l.*
tatis sentire cogatur om
rias. *l. 33. Solut. matrim. q.*
C de Jur. delib. quamob
non immerito fisco opp
edict.

LX
Fiscus itaq; non exta
dentibus, collateralibus,
dem subsequitur, & quin
tia occupando sua facit.
personæ, quarum causa si
ecclesia in bonis Episcop
Cleric. Episcopus in here

atis superque de.

morem, vocamus
imo tandem loco
rsan quadriennio
otione repellatur.
tento, rectius bo
us est.

toribus defuncti,
m quantitatem.
l. 1. in pr. de suc
ne ea demum ve
rsunt. *l. in de Jure*
universum jus suc
a, & onera heredi
tra vires heredita
pet. *l. si te bonis. 10.*
successores ceteri,
in *l. 1. de Success.*

endentibus, ascen
re, conjuges tan
a defuncti vacan
n sint certæ adhuc
r potior. Qualis
20. C. de Episcop. &
rini; non ut sibi re
C 3 ser.

